

dragsretten for renter først gælder fra betalings-tidspunktet, og at afdrag på en gæld efter landskatteretspraksis fortrinsvis afskrives i renterne. I den situation, som beskrives i spørgsmålet, er der på betalingstidspunktet fradrag for de 100.000 kr. i renter, som betales. Jeg mener ikke, at forholdet kan karakteriseres som omgåelse. Det er kun den før nævnte manglende entydige sammenhæng imellem underskud og betaling af gæld, der medfører, at retten til at fratække gamle underskud efter en konkurs, ikke vågner op, når gælden betales.

Spørgsmål 28: Ad svar på spørgsmål 16 (bil. 11).

»En udlejningsvirksomhed anses for en erhvervmæssig virksomhed. Er ministeren enig i, at overskuddet ved fælleseje ikke kan deles ligeligt mellem ægtefællerne, jf. kildeskattelovens § 25 A, der anfører, at overskuddet skal medtages hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomhed?«

Svar: Ad spørgsmål 28-33.

En ægtefælle råder selv over sine aktiver og hæfter for sin egen gæld. Man holder altså ikke op med at have ejendomsret til sine ting, blot fordi man bliver gift. Det gælder, hvad enten aktiverne indgår i et fælleseje eller ej. Fælles-ejet har alene betydning for delingen ved død og ved skilsmisse. Når ægtefæller derimod ejer et aktiv i sameje, så betyder det, at ægtefællerne deler ejendomsretten. Det kræver en særlig aftale mellem ægtefællerne. Sameje og fælleseje er således to forskellige begreber. I spørgsmål 16 blev det anført, at udlejningsejendommen er fælleseje, og at begge ægtefæller har underskrevet på skødet. Det afgørende i relation til konkurs er ejendomsretten. I svaret er derfor indlagt en forudsætning om, at udlejningsejendommen ejes af ægtefællerne i sameje, idet fælles underskrift på skødet er det typiske bevis for, at der foreligger sameje. Som følge af samejet indgår halvdelen af udlejningsejendommen i konkursboet. Det er uden betydning at udlejningsejendommen også er fælleseje.

Ved beskatning af en ægtefælles erhvervsvirksomhed er ejendomsretten uden betydning. Det er også uden betydning, hvorvidt der er fælleseje. Her lægges der i stedet vægt på, hvilken ægtefælle der i overvejende grad driver virksomheden, og så er der adgang for den an-

den ægtefælle til at beskattes som medhjælpende ægtefælle eller til at indgå en lønftale.

I konkursåret gælder noget særligt efter lovforslaget. Her lægger man vægt på ejendomsretten. Det skyldes, at det også er ejendomsretten, der afgør, hvor meget der bliver inddraget i konkursboet. Når ejendommen således ejes ligeligt af begge ægtefæller (sameje) indgår halvdelen af udlejningsejendommen i konkursboet og halvdelen af over/underskuddet henføres til dette.

Til spørgsmål 30 og 31 bemærkes yderligere, at hvis overskuddet eller underskuddet på ejendommen er selvangivet forkert og dette skyldes, at man ikke har taget hensyn til, hvilken ægtefælle der har drevet ejendommen, er det muligt efterfølgende at få ændret skatteansættelsen. Til spørgsmål 32 bemærkes, at det afgørende for, om en ejendom inddrages i konkursboet, er, om skyldneren har ejendomsretten, jf. ovenfor. Det er uden betydning, om der foreligger fælleseje.

Til spørgsmål 33 bemærkes, at grunden til den forskellige skattemæssige behandling af udlejningsejendommen og den anden virksomhed, der omtales i spørgsmål 16, er, at ejendomsrettens fordeling mellem ægtefællerne er forskellig. Udlejningsejendommen ejes i lige sameje, mens det i svaret er forudsat, at den anden virksomhed ejes af skyldneren.

Spørgsmål 34: Ad svar på spørgsmål 26 (bilag 18).

»Vil det ikke være rimeligt at fastslå i lovgivningen, at virksomhedsskatten er endelig, når den ikke er modregnet på dekrettidspunktet, eller at fastslå, at den »resterende virksomheds-skat« optages i konkursformuen?

Vil en bekræftende besvarelse på dette spørgsmål indebære, at pågældende skatteyder efter konkursen vil blive skattemæssigt stillet som enhver anden skatteyder?«

Svar:

For så vidt angår virksomhedsskat af opsparet overskud, der ikke er hævet før konkursdekretet, gælder, at virksomhedsskatten bliver endelig, jf. § 3, nr. 3, i lovforslag L 8.

Ved hævning af opsparet overskud før konkursdekretet på grund af modregning af underskud, modregnes virksomhedsskatten af det opsparede overskud i slutskatten. Overstiger